

ข่าวมาตีเฟย์

ปีที่ ๒๙ ฉบับที่ ๗๕๙๙

วันอังคารที่ ๒๒ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๒๑

สับปะรด

หน้า 7

“ขวัญใจชาวไร่”

● กาญจนา วิโรจน์จุลศักดิ์

ภาคพื้นดินสำหรับปลูกในบัจจุบันมีแนวโน้มอ่อนตัวลง ทำให้ราคาวัตถุดิบทั้ง ๒ ชนิด ที่ใช้ทำอุตสาหกรรมเหล่านี้อยู่ในเกณฑ์ต่ำไปด้วย บัจจุบันแม้ว่าอ้อยจะได้รับการประกันราคาจากรัฐบาลก็ตาม แต่ก่อนจะถึงฤดูหีบอ้อยก็มักจะมีข่าวคราวที่สร้างความหวุ่นวิตก ให้แก่ชาวไร่อ้อยว่าจะได้รับราคาอ้อยที่ต่ำกว่าตันละ ๓๐๐ บาท ส่วนราคามันสำปะหลังนั้น เนื่องจากยังไม่ได้มีการประกันราคาเช่นอ้อย ฉะนั้นเมื่อราคาตกต่ำจึงย่อมจะกระทบกระเทือนต่อชาวไร่อย่างมีอาจหลีกเลี่ยงได้ และอนาคตของมันสำปะหลังไม่แจ่มใสเหมือนเช่น ระยะ ๒-๓ ปีที่ผ่านมา คาดว่าชาวไร่บางกลุ่มคงจะเปลี่ยนไปปลูกพืชชนิดอื่น ซึ่งให้ผลตอบแทนสูงพอสมควร สับปะรดก็เป็นพืชเงินพืชทองประเภทหนึ่งที่เกษตรกรนิยมปลูกกัน มาก ขึ้น เพราะมีราคาสูงใจและตลาดที่แน่นอนกว่า ดังจะเห็นได้ จากพื้นที่ ปลูก สับปะรด มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทุกปี โดยเฉพาะในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ซึ่งเป็นแหล่งปลูกที่สำคัญที่สุด (รองลงมาคือจังหวัดเพชรบุรีและชลบุรี) มีพื้นที่ปลูกมะพร้าวมากที่สุดคือ ๑๗๗,๕๐๕ ไร่ คิดตามด้วยสับปะรดและอ้อย ๑๗๑,๖๕๐ ไร่ และ ๑๖๒,๕๕๕ ไร่ ตามลำดับ เมื่อปี ๒๕๑๕ แต่ในปี ๒๕๒๐ พื้นที่ปลูกสับปะรดกลับตีตัวสูงขึ้นเป็นอันดับหนึ่ง คือ ๑๘๐,๖๕๕ ไร่ ส่วนอ้อยและมะพร้าวลดเหลือ ๑๕๘,๕๕๖ ไร่ และ ๑๕๗,๘๖๑ ไร่ ตามลำดับ

ส่วนราคาผลสับปะรดสดที่เกษตรกรได้รับเฉลี่ยทั้งประเทศในปี ๒๕๑๕ ตก กก. ละ ๑.๔๓ บาท และเพิ่มขึ้นเป็น ๑.๖๕ บาท ในปี ๒๕๒๐ และในระยะ ๕ เดือนแรกของปี ๒๕๒๑ เฉลี่ย กก. ละ ๑.๘๘ บาท การที่ราคามีแนวโน้มสูงขึ้นเรื่อยๆ เนื่องจากตลาดรับซื้อกระจายออกไปกว้างขวาง มีการนำสับปะรดไปใช้เป็นวัตถุดิบในการผลิต อุตสาหกรรมแปรรูปได้หลายชนิดนอกจากจะใช้บริโภคนสดแล้วยังผลิตสับปะรดกระป๋อง น้ำส้มประดแช่แข็ง และสับปะรดแห้ง แม้แต่เศษสับปะรด (ซึ่งรวมทั้งเปลือกและแกนของสับปะรด ด้วย) ยังนำมาอัดเม็ดเป็นอาหารสัตว์ ส่งไปต่างประเทศได้

เมื่อปี ๒๕๑๖ และสูงชันเป็น ๔๔๔ ล้านบาท ในปี ๒๕๒๐ ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่าระยะเวลาเพียง ๕ ปี อัตราการเจริญเติบโตเพิ่มขึ้นถึง ๑๗ เท่าตัว และคาดว่าจะมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในระดับสูงต่อไปอีก

ตั้งแต่ระยะเริ่มแรก ของ การผลิตจนถึงสิ้นปี ๒๕๒๐ มีโรงงานสับปะรดกระป๋องที่ได้รับการส่งเสริมจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนไปแล้วทั้งหมด ๔ โรงงาน ในจำนวนนี้มีอยู่ ๒ โรงงานที่ยังไม่เปิดดำเนินการ คือ โรงงานของบริษัท S.B. Valley จำกัด ในจังหวัดเพชรบุรี กำลังการผลิตปีละ ๒,๐๐๐,๐๐๐ ทิป และบริษัทของโรงงานอุตสาหกรรมการเกษตร

จังหวัดระยอง กำลังการผลิตปีละ ๕๐๐,๐๐๐ ทิป ส่วนอีก ๑ ราย ซึ่งเพิ่งเปิดดำเนินการผลิตเมื่อเดือนกรกฎาคม ๒๕๒๑ คือ บริษัท สับปะรดไทย จำกัด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีกำลังการผลิตปีละ ๖๐๐,๐๐๐ ทิป (กำลังการผลิตเต็มที่ ๒,๕๐๐,๐๐๐ ทิป) ซึ่งเมื่อรวมกำลังการผลิตทั้ง ๔ โรงงานแล้ว จะตกประมาณปีละ ๑๒.๕ ล้านทิป

สำหรับโรงงานที่เพิ่งจะได้รับอนุมัติ ไปเมื่อเร็วๆ นี้ มี ๒ โรงงาน คือ บริษัทของ นายประสิทธิ์ ศศิธร ในจังหวัดราชบุรี กำลังการผลิตปีละ ๑,๕๕๕,๐๐๐ ทิป ได้รับอนุมัติเมื่อวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๒๑ และบริษัท ยูนิคอร์ด อินเวสต์เมนท์ จำกัด รับอนุมัติเมื่อวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๒๑ ทำการผลิตผักและผลไม้กระป๋อง แต่มีเป้าหมายการผลิตสับปะรดกระป๋องปีละ ๑๓๕,๒๕๐ ทิป

นอกจากนี้ มี โรงงานอีกแห่งหนึ่งที่เพิ่งจะยื่นขอรับการส่งเสริมจากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน แต่ยังไม่ได้รับการอนุมัติกันว่าจะเป็นโรงงานผลิตสับปะรดกระป๋องที่ใหญ่ที่สุดในประเทศไทย เพราะมีกำลังผลิตถึงปีละ ๖ ล้านทิป คือ บริษัท K.C. General Food Thailand Co., Ltd. จังหวัดกาญจนบุรี และบริษัท ร่วมล้านเลียงขนส่ง (ประเทศไทย) จำกัดอยู่ที่จังหวัดปัตตานี กำลังการผลิตปีละ ๒.๕๕๐ ล้าน

เมื่อพิจารณาโรงงานทั้งหมด ทั้งที่เปิดดำเนินการแล้วและที่ยังไม่ได้เปิดดำเนินการ

โดยเหตุที่ภาวะการค่าน้ำตาลและผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังในปัจจุบันมีแนวโน้มอ่อนตัวลง ทำให้ราคาวัตถุดิบทั้ง ๒ ชนิด ที่ใช้ทำอุตสาหกรรมเหล่านี้อยู่ในเกณฑ์ต่ำไปด้วย ปัจจุบันแม้ว่าอ้อยจะได้รับการประกันราคาจากรัฐบาลก็ตาม แต่ก่อนจะถึงฤดูเก็บอ้อยก็มักจะมีความหวงแหนที่สร้างความหวงแหน ให้แก่ชาวไร่อ้อยว่าจะได้รับราคาอ้อยที่ต่ำกว่าตันละ ๓๐๐ บาท ส่วนราคามันสำปะหลังนั้น เนื่องจากยังไม่ได้มีการประกันราคาเช่นอ้อย ฉะนั้นเมื่อราคาตกต่ำจึงย่อมจะกระทบกระเทือนต่อชาวไร่อย่างมีอาจหลีกเลี่ยงได้ และอนาคตของมันสำปะหลังไม่แจ่มใสเหมือนเช่น ระยะ ๒-๓ ปีที่ผ่านมา คาดว่าชาวไร่บางกลุ่มคงจะเปลี่ยนไปปลูกพืชชนิดอื่น ซึ่งให้ผลตอบแทนสูงพอสมควร สับปะรดก็เป็นพืชเงินพืชทองประเภทหนึ่งที่เกษตรกรนิยมปลูกกัน มาก ขึ้น เพราะมีราคาสูงใจและตลาดที่แน่นอนกว่า ดังจะเห็นได้ จากพื้นที่ ปลูก สับปะรด มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทุกปี โดยเฉพาะในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ซึ่งเป็นแหล่งปลูกที่สำคัญที่สุด (รองลงมาคือจังหวัดเพชรบุรีและชลลบุรี) มีพื้นที่ปลูกมะพร้าวมากที่สุดคือ ๑๗๗,๔๐๕ ไร่ คิดตามด้วยสับปะรดและอ้อย ๑๗๑,๖๕๐ ไร่ และ ๑๖๒,๕๕๕ ไร่ ตามลำดับ เมื่อปี ๒๕๑๕ แต่ในปี ๒๕๒๐ พื้นที่ปลูกสับปะรดกลับเติบโตสูงขึ้นเป็นอันดับหนึ่ง คือ ๑๘๐,๖๘๕ ไร่ ส่วนอ้อยและมะพร้าวลดเหลือ ๑๕๘,๕๕๖ ไร่ และ ๑๕๗,๘๖๐ ไร่ ตามลำดับ

ส่วนราคาผลสับปะรดสดที่เกษตรกรได้รับเฉลี่ยทั้งประเทศในปี ๒๕๑๕ ตก กก. ละ ๑.๕๓ บาท และเพิ่มขึ้นเป็น ๑.๖๕ บาท ในปี ๒๕๒๐ และในระยะ ๕ เดือนแรกของปี ๒๕๒๑ เฉลี่ย กก.ละ ๑.๘๘ บาท การที่ราคามีแนวโน้มสูงขึ้นเรื่อย ๆ เนื่องจากตลาดรับซื้อกระจายออกไปกว้างขวาง มีการนำสับปะรดไป ใช้เป็นวัตถุดิบในการ ผลิต อุตสาหกรรมแปรรูปได้หลายชนิดนอกจากจะใช้บริ โภคสดแล้วยังผลิตสับปะรดกระป๋อง น้ำส้มปะรดแช่แข็ง และสับปะรดแห้ง แม้แต่เศษสับปะรด (ซึ่งรวมทั้งเปลือกและแกนของสับปะรด ด้วย) ยังนำมาอัดเม็ดเป็นอาหารสัตว์ ส่งไปต่าง ประเทศได้

เมื่อปี ๒๕๑๖ และสูงขึ้นเป็น ๔๕๔ ล้านบาท ในปี ๒๕๒๐ ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่าระยะเวลาเพียง ๕ ปี อัตราการเจริญเติบโตเพิ่มขึ้นถึง ๑๗ เท่าตัว และคาดว่าจะมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในระดับสูงต่อไปอีก

ตั้งแต่ระยะ เริ่มแรก ของ การ ผลิตจน ถึงสิ้นปี ๒๕๒๐ มีโรงงานสับปะรดกระป๋องที่ได้รับการส่งเสริมจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนไปแล้วทั้งหมด ๕ โรงงาน ในจำนวนนี้มีอยู่ ๒ โรงงานที่ยังไม่เปิดดำเนินการ คือโรงงานของบริษัท S.B. Valley จำกัดในจังหวัดเพชรบุรี กำลังการผลิตปีละ ๒,๐๐๐,๐๐๐ ทิป และบริษัทของโรงงานอุตสาหกรรมการเกษตร

จังหวัดระยอง กำลังการผลิตปีละ ๕๐๐,๐๐๐ ทิป ส่วนอีก ๑ ราย ซึ่งเพิ่งเปิดดำเนินการผลิตเมื่อเดือนกรกฎาคม ๒๕๒๑ คือ บริษัท สับปะรดไทย จำกัด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีกำลังการผลิตปีละ ๖๐๐,๐๐๐ ทิป (กำลังการผลิตเต็มที่ ๒,๕๐๐,๐๐๐ ทิป) ซึ่งเมื่อรวมกำลังการผลิตทั้ง ๕ โรงงานแล้ว จะตกประมาณปีละ ๑๒.๕ ล้านทิป

สำหรับโรงงานที่เพิ่งจะได้รับอนุมัติ ไปเมื่อเร็วๆ นี้ มี ๒ โรงงาน คือ บริษัทของนายประสิทธิ์ ศศิธร ในจังหวัดราชบุรี กำลังการผลิตปีละ ๑,๕๕๕,๐๐๐ ทิป ได้รับอนุมัติเมื่อวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๒๑ และบริษัทยูนิคอร์น อินเวสต์เมนท์ จำกัด รับอนุมัติเมื่อวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๒๑ ทำการผลิตผักและผลไม้กระป๋อง แต่มีเป้าหมายการผลิตสับปะรดกระป๋องปีละ ๑๓๙,๒๕๐ ทิป

นอกจากนี้ มี โรงงานอีกแห่งหนึ่งที่เพิ่งจะยื่นขอรับการส่งเสริมจากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน แต่ยังไม่ได้รับการอนุมัติคาดว่าจะ เป็นโรงงานผลิตสับปะรดกระป๋องที่ใหญ่ที่สุดในประเทศไทย เพราะมีกำลังผลิตถึงปีละ ๖ ล้านทิป คือบริษัท K.C. General Food Thailand Co., Ltd. จังหวัดกาญจนบุรี และบริษัท ร่วมลำเลียงขนส่ง (ประเทศไทย) จำกัดอยู่ที่จังหวัดปัตตานี กำลังการผลิตปีละ ๒.๕๕๐ ตัน

เมื่อพิจารณาโรงงานทั้งหมด ทั้งที่เปิด

รัฐบาลก็ตาม แต่ก่อนจะถึงฤดูหีบอ้อยก็มักจะ
มีข่าวคราวที่สร้างความหวุ่นวิตก ให้แก่ชาว
ไร่อ้อยว่าจะได้รับราคาอ้อยที่ต่ำกว่าตันละ ๓๐๐
บาท ส่วนราคามันสำปะหลังนั้น เนื่องจาก
ยังไม่ได้มีการประกันราคาเช่นอ้อย ฉะนั้น
เมื่อราคาตกต่ำจึงย่อมจะ กระทบกระเทือนต่อ
ชาวไร่อย่างมิอาจหลีกเลี่ยงได้ และอนาคต
ของมันสำปะหลังไม่แจ่มใสเหมือนเช่น ระยะเวลา
๒-๓ ปีที่ผ่านมา คาดว่าชาวไร่บางกลุ่มคงจะ
เปลี่ยนไปปลูกพืชชนิดอื่น ซึ่งให้ผลตอบแทน
สูงพอสมควร สับปะรดก็เป็นพืชเงินพืชทอง
ประเภทหนึ่งที่เกษตรกรนิยมปลูกกัน มาก ขึ้น
เพราะมีราคาสูงและตลาดที่แน่นอนกว่า ดัง
จะเห็นได้ จากพื้นที่ ปลูก สับปะรด มีแนวโน้ม
เพิ่มขึ้นทุกปี โดยเฉพาะในจังหวัดประจวบคีรี
ขันธ์ ซึ่งเป็นแหล่งปลูกที่สำคัญที่สุด (รอง
ลงมาคือจังหวัดเพชรบุรีและชลบุรี) มีพื้นที่
ปลูกมะพร้าวมากที่สุดคือ ๑๗๗,๕๐๕ ไร่ คิด
ตามด้วยสับปะรดและอ้อย ๑๗๑,๖๕๐ ไร่ และ
๑๖๒,๕๕๕ ไร่ ตามลำดับ เมื่อปี ๒๕๑๕ แต่
ในปี ๒๕๒๐ พื้นที่ปลูกสับปะรดกลับตีตัวสูง
ขึ้นเป็นอันดับหนึ่ง คือ ๑๘๐,๖๘๕ ไร่ ส่วน
อ้อยและมะพร้าวลดเหลือ ๑๕๘,๕๕๖ ไร่ และ
๑๕๗,๘๖๑ ไร่ ตามลำดับ

ส่วนราคาผลสับปะรดสดที่เกษตรกร ได้
รับเฉลี่ยทั้งประเทศในปี ๒๕๑๕ ตก กก. ละ
๑.๕๓ บาท และเพิ่มขึ้นเป็น ๑.๖๕ บาท ใน
ปี ๒๕๒๐ และในระยะ ๕ เดือนแรกของปี
๒๕๒๑ เฉลี่ย กก.ละ ๑.๘๘ บาท การที่ราคา
มีแนวโน้มสูงขึ้นเรื่อย ๆ เนื่องจากตลาดรับ
ซื้อกระจายออกไปกว้างขวาง มีการนำสับปะ
รดไปใช้เป็นวัตถุดิบในการ ผลิต อุตสาหกรรม
แปรรูปได้หลายชนิดนอกจากจะใช้บริโภคนสด
แล้วยังผลิตสับปะรดกระป๋อง น้ำส้มปะรดแช่
แข็ง และสับปะรดแห้ง แม้แต่เศษสับปะรด
(ซึ่งรวมทั้งเปลือกและแกนของสับปะรด ด้วย)
ยังนำมาอัดเม็ดเป็นอาหารสัตว์ ส่งไปต่าง ประ
เทศได้

สับปะรดกระป๋อง อุตสาหกรรมที่มี
อัตราการเจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว จากการที่
นำรายได้เข้าประเทศเพียง ๗๕.๑ ล้านบาท

ตั้งแต่ระยะ เริ่มแรก ของ การ ผลิตจน ถึง
สิ้นปี ๒๕๒๐ มีโรงงานสับปะรดกระป๋องที่ได้รับ
การส่งเสริมจากคณะกรรมการส่งเสริมการ ลง
ทุนไปแล้วทั้งหมด ๕ โรงงาน ในจำนวนนี้มี
อยู่ ๒ โรงงานที่ยังไม่เปิดดำเนินการ คือโรง
งานของบริษัท S.B. Valley จำกัดในจังหวัด
เพชรบุรี กำลังการผลิตปีละ ๒,๐๐๐,๐๐๐ ทิป
และบริษัทของโรงงานอุตสาหกรรมการเกษตร

จังหวัดระยอง กำลังการผลิตปีละ ๕๐๐,๐๐๐
ทิป ส่วนอีก ๑ ราย ซึ่งเพิ่งเปิดดำเนินการ
ผลิตเมื่อเดือนกรกฎาคม ๒๕๒๑ คือ บริษัท
สับปะรดไทย จำกัด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
มีกำลังการผลิตปีละ ๖๐๐,๐๐๐ ทิป (กำลังการ
ผลิตเต็มที่ ๒,๕๐๐,๐๐๐ ทิป) ซึ่งเมื่อรวมกำลัง
การผลิตทั้ง ๕ โรงงานแล้ว จะตกประมาณปี
ละ ๑๒.๕ ล้านทิป

สำหรับโรงงานที่เพิ่งจะได้รับอนุมัติ ไป
เมื่อเร็วๆ นี้ มี ๒ โรงงาน คือ บริษัทของ
นายประสิทธิ์ ศศิธร ในจังหวัดราชบุรี
กำลังการผลิตปีละ ๑,๕๘๔,๐๐๐ ทิป ได้รับอนุ
มัติเมื่อวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๒๑ และบริษัท
ยูนิคอร์น อินเวสต์เมนท์ จำกัด รับอนุมัติ
เมื่อวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๒๑ ทำการผลิต
ผักและผลไม้กระป๋อง แต่มีเป้าหมายการผลิต
สับปะรดกระป๋องปีละ ๑๓๙,๒๕๐ ทิป

นอกจากนี้ มี โรงงานอีกแห่งหนึ่งที่เพิ่งจะ
ยื่นขอรับการส่งเสริมจากสำนักงานคณะกรรมการ
ส่งเสริมการลงทุน แต่ยังไม่ได้รับการอนุ
มตินี้ว่าจะเป็นโรงงานผลิตสับปะรดกระป๋องที่
ใหญ่ที่สุดในประเทศไทย เพราะมีกำลังผลิต ถึง
ปีละ ๖ ล้านทิป คือบริษัท K.C. General Food
Thailand Co., Ltd. จังหวัดกาญจนบุรี และ
บริษัท ร่วมลำเลียงขนส่ง (ประเทศไทย)
จำกัดอยู่ที่จังหวัดปัตตานี กำลังการผลิตปีละ
๒.๕๕๐ ล้าน

เมื่อพิจารณาโรงงานทั้งหมด ทั้งที่เปิด
ดำเนินการแล้วและที่ยังไม่ได้เปิด ดำเนิน การ
รวมทั้งโรงงานที่เพิ่งจะยื่นเรื่องขอแล้ว ใน
อนาคตประเทศไทยจะสามารถผลิตสับปะรดกระ
ป๋องได้ถึงประมาณปีละ ๒๐ ล้านทิป เทียบกับ

ผู้ผลิตรายใหญ่สุดของโลกคือ ฮาวาย และ
ฟิลิปปินส์ ซึ่งขณะนั้นผลิตได้ปี ๑๖ ล้านหีบ
และ ๙ ล้านหีบ ตามลำดับ ฉะนั้นไทยอาจจะ
กลายเป็นประเทศผู้ผลิตและผู้ส่งออกอันดับ ๑
ของโลก ในอนาคตก็เป็นได้

สับปะรดแช่แข็งเป็นอุตสาหกรรมแปรรูป
ที่สามารถคงสภาพของสับปะรดให้สดอยู่ ได้หลัง
ความเย็นคลายตัว โดยการนำผลสับปะรดสด
ที่เก็บจากต้นมาไม่เกินกว่า ๑ ชั่วโมงปอกเปลือก
ทั้งลูกหรือจะฝานเนื้อสับปะรดเป็นแว่น หรือ
เป็นชิ้นก็ได้แช่แช่แข็งเยือกทันที (ไม่ใช่แช่
เย็นปกติ) เพื่อให้ไขมันที่อยู่ในเซลล์ เล็ก ๆ
ของเนื้อผลไม้ ได้แข็งตัวก่อนโดยที่น้ำยังไม่ไหล
ไปรวมตัวกันที่ใดที่หนึ่งนอกเซลล์เดิม แต่ถ้า
หากแข็งตามวิธีปกติแล้ว จะทำให้น้ำจากเซลล์
เล็ก ๆ ไหลมารวมตัวกันก่อนที่จะแข็ง เมื่อ

ความเย็นคลายตัวเนื้อสับปะรดจะ ละ และนิ่ม
การส่งสับปะรดแช่แข็งออกนั้น เพิ่งจะมี
สู่ทางแจ่มใสในระยะ ๑-๒ ปีนี้เอง ซึ่งก่อน
หน้านั้นปริมาณการส่งออกสูงสุดเพียง ๕๐๐ ตัน
เมื่อปี ๒๕๑๖ ตลาดรับซื้อที่สำคัญ คือ ญี่ปุ่น
ในปี ๒๕๑๙ ได้ขยายตลาดไปถึงยุโรปและ
สหรัฐอเมริกา แต่ปริมาณการส่งออกของประเทศ

เหล่านี้มีน้อยมาก ญี่ปุ่นจึงยังคงเป็นลูกค้า
รายใหญ่ที่สุดของไทย

เมื่อปี ๒๕๑๙ ไทยส่งสับปะรดแช่แข็ง
ออกปริมาณ ๓๔๖.๓ ตัน มูลค่า ๒.๖ ล้านบาท
ในจำนวนนี้ส่งไปญี่ปุ่นร้อยละ ๕๓ คือ ๑๘๕.๑
ตัน มูลค่า ๑.๓ ล้านบาท แต่ในปี ๒๕๒๐
ญี่ปุ่นนำ สับปะรดแช่แข็ง เข้าจาก ไทยเพิ่มขึ้น
มากมาย เป็น ๕,๖๓๔.๕ ตัน รองจากที่นำ
เข้าจากไต้หวัน ๔,๕๐๖.๔ ตัน การที่ญี่ปุ่นนำ
เข้ามาในปี ๒๕๒๑ นั้น เพราะผลผลิตสับปะ-
รดในไต้หวัน (ซึ่งเป็น แหล่ง ปลูกที่ ใหญ่
ที่สุด) ลดลงประมาณร้อยละ ๓๐ สาเหตุจาก
การที่เกิด วิกฤตการณ์น้ำมัน ตั้งแต่ ปลายปี
๒๕๑๖ เป็นต้นมา เกษตรกรจำหน่ายสับปะรด
ได้ราคาไม่เป็นที่น่าพอใจจึงลดปริมาณการปลูก
สับปะรดลง เพื่อใช้พื้นที่ ไปทำประโยชน์
อย่างอื่น ๆ ฉะนั้นนักธุรกิจชาวญี่ปุ่น จึงต้อง
สั่งซื้อสับปะรดแช่แข็งเข้าจากต่าง ประเทศเพื่อ
นำไปผลิตเป็นสับปะรดกระป๋องอีกทอดหนึ่ง

(ซี.ไอ.เอฟ.) ๔๑.๒ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ
๗๓ ของปริมาณนำเข้าของญี่ปุ่น รองลงมาคือ
ไต้หวัน ๔๑๗.๗ ตัน มูลค่า (ซี.ไอ.เอฟ.) ๑๒.๔
ล้านบาท การสั่งซื้อจากไทยเป็นจำนวนมาก
เป็นเหตุให้นักธุรกิจไทยที่ต้องใช้สับปะรดเป็น
วัตถุดิบใน อุตสาหกรรม สับปะรด แช่แข็ง และ
อุตสาหกรรมสับปะรดกระป๋อง ต่างต้องแย่งซื้อ
สับปะรดในราคาสูง

อย่างไรก็ตามที่ปรึกษาการพาณิชย์ประจำ
กรุงโตเกียวได้รายงานว่ ปัจจุบันเกษตรกร
ในไต้หวันได้รื้อต้นสับปะรดเก่าออก และ
ปลูกพันธุ์ บัตตาเวียจาก ประเทศ ไทยทดแทน
อีกทั้งญี่ปุ่น ยังได้ ส่งหน่อ พันธุ์ บัตตาเวียนี้ ไป
ให้เวียดนามเป็นจำนวนมาก นัยว่าจะส่งเสริม
การปลูกที่ประเทศนี้ ดังนั้นในอนาคตญี่ปุ่นจะ
สามารถ ปลูก สับ ปะรด ชนิดที่มี รสอร่อย กว่า
พันธุ์ เก่าโดยอาศัยหน่อสับปะรดของไทย และ
หากไต้หวันปลูกสับปะรดได้มากแล้ว ประ-

เทศไทย ก็ คงจะ ประสบกับ ปัญหา การส่ง เข้า
ญี่ปุ่นเป็นแน่ เพราะรัฐบาลญี่ปุ่นคงต้องยื่น
มือเข้าช่วยเหลือเกษตรกรของตน
ดังนั้น อุตสาหกรรมสับปะรดแช่แข็ง
ของไทย ซึ่งหวังพึ่ง ตลาดญี่ปุ่น เพียงแห่งเดียว
ย่อมจะไม่เพียงพอ จำเป็นต้องเสาะแสวงหา
ตลาดรับซื้อใหม่ ๆ เพิ่มขึ้นอีก
สับปะรดแห้ง ประเทศไทยเพิ่งจะมีอุต
สาหกรรมชนิดนี้เกิดขึ้นเมื่อปลายปี ๒๕๒๐
นี้เอง ขณะนี้มีอยู่เพียงบริษัทเดียวที่ทำการ
ผลิตอยู่ มีกำลังการผลิตปีละ ๑๐๐ ตัน

สับปะรดแช่แข็งเป็นอุตสาหกรรมแปรรูปที่สามารถคงสภาพของสับปะรดให้สดอยู่ได้หลังความเย็นคลายตัว โดยการนำผลสับปะรดสดที่เก็บจากต้นมาไม่เกินกว่า ๑ ชั่วโมงลอกเปลือกทิ้งลูกหรือจะฝานเนื้อสับปะรดเป็นแว่น หรือเป็นชิ้นก็ได้แช่แช่แข็งเยือกทันที (ไม่ใช่แช่เย็นปกติ) เพื่อให้ไขมันที่อยู่ในเซลล์เล็ก ๆ ของเนื้อผลไม้ ได้แข็งตัวก่อนโดยที่น้ำยังไม่ไหลไปรวมตัวกันที่ใดที่หนึ่งนอกเซลล์เดิม แต่ถ้าหากแข็งตามวิธีปกติแล้ว จะทำให้น้ำจากเซลล์เล็ก ๆ ไหลมารวมตัวกันก่อนที่จะแข็ง เมื่อความเย็นคลายตัวเนื้อสับปะรดจะเละ และนิยมการส่งสับปะรดแช่แข็งออกนั้น เพิ่งจะมีลูทางแจ่มใสในระยะ ๑-๒ ปีนี้เอง ซึ่งก่อนหน้านี้อัตราการส่งออกสูงสุดเพียง ๕๐๐ ตัน เมื่อปี ๒๕๑๖ ตลาดรับซื้อที่สำคัญ คือ ญี่ปุ่น ในปี ๒๕๑๙ ได้ขยายตลาดไปถึงยุโรปและสหรัฐอเมริกา แต่ปริมาณการส่งออกของประเทศ

เหล่านี้มีน้อยมาก ญี่ปุ่นจึงยังคงเป็นลูกค้ารายใหญ่ที่สุดของไทย

เมื่อปี ๒๕๑๙ ไทยส่งสับปะรดแช่แข็งออกปริมาณ ๓๔๖.๓ ตัน มูลค่า ๒.๖ ล้านบาท ในจำนวนนี้ส่งไปญี่ปุ่นร้อยละ ๕๓ คือ ๑๘๕.๑ ตัน มูลค่า ๑.๓ ล้านบาท แต่ในปี ๒๕๒๐ ญี่ปุ่นนำ สับปะรดแช่แข็ง เข้าจาก ไทยเพิ่มขึ้นมากมาย เป็น ๔,๖๓๔.๕ ตัน รองจากที่นำเข้ามาจากไต้หวัน ๔,๕๐๖.๔ ตัน การที่ญี่ปุ่นนำเข้ามากในปี ๒๕๒๑ นั้น เพราะผลผลิตสับปะรดในไต้หวัน (ซึ่งเป็นแหล่งปลูกที่ใหญ่ที่สุด) ลดลงประมาณร้อยละ ๓๐ สาเหตุจากการที่เกิดวิกฤตการณ์น้ำมัน ตั้งแต่ปลายปี ๒๕๑๖ เป็นต้นมา เกษตรกรจำหน่ายสับปะรดได้ราคาไม่เป็นที่น่าพอใจจึงลดปริมาณการปลูกสับปะรดลง เพื่อใช้พื้นที่ไปทำประโยชน์อย่างอื่น ๆ ฉะนั้นเกษตรกรชาวญี่ปุ่น จึงต้องสั่งซื้อสับปะรดแช่แข็งเข้าจากต่างประเทศเพื่อนำไปผลิตเป็นสับปะรดกระป๋องอีกทอดหนึ่ง

สำหรับในปี ๒๕๒๑ ระยะเวลาเพียง ๔ เดือนแรก ญี่ปุ่นได้นำสับปะรดแช่แข็งจากไทยมากเป็นอันดับสูงสุดถึง ๒,๗๔๕ ตัน มูลค่า

อุตสาหกรรมสับปะรดกระป๋อง ต่างต้องแย่งซื้อสับปะรดในราคาสูง

อย่างไรก็ตามที่ปรึกษาการพาณิชย์ประจำกรุงโตเกียวได้รายงานว่า ปัจจุบันเกษตรกรในไต้หวันได้รื้อต้นสับปะรดเก่าออก และปลูกพันธุ์ บัตตาเวียจาก ประเทศไทยทดแทน อีกทั้งญี่ปุ่น ยังได้ ส่งหน่อ พันธุ์ บัตตาเวียนี้ ไปให้เวียดนามเป็นจำนวนมาก นี่ยังจะส่งเสริมการปลูกที่ประเทศนี้ ดังนั้นในอนาคตญี่ปุ่นจะสามารถ ปลูก สับ ปะรด ชนิดที่มี รสอร่อย กว่า พันธุ์ เก่าโดยอาศัยหน่อสับปะรดของไทย และหากไต้หวันปลูกสับปะรดได้มากแล้ว ประ-

เทศไทย ก็ คงจะ ประสบกับ ปัญหา การส่ง เข้า ญี่ปุ่นเป็นแน่ เพราะรัฐบาลญี่ปุ่นคงต้องยื่นมือเข้าช่วยเหลือเกษตรกรของตน

ดังนั้น อุตสาหกรรมสับปะรดแช่แข็งของไทย ซึ่งหวังพึ่ง ตลาดญี่ปุ่น เพียงแห่งเดียว ย่อมจะไม่เพียงพอ จำเป็นต้องเสาะแสวงหาตลาดรับซื้อใหม่ ๆ เพิ่มขึ้นอีก

สับปะรดแห้ง ประเทศไทยเพิ่งจะมีอุตสาหกรรมชนิดนี้เกิดขึ้นเมื่อปลายปี ๒๕๒๐ นี้เอง ขณะนี้มีอยู่เพียงบริษัทเดียวที่ทำการผลิตอยู่ มีกำลังการผลิตปีละ ๓๐๐ ตัน ตลาดที่ส่งออกได้แก่ ญี่ปุ่น นิวซีแลนด์และสหรัฐอเมริกา สำหรับการส่งออกไปนิวซีแลนด์ มีปัญหาคือการขาดแคลนระวางเรือ ฉะนั้นส่วนใหญ่จึงส่งไปยังญี่ปุ่น

5
ในประเทศญี่ปุ่น สินค้าชนิดนี้เป็นสินค้า
สำเร็จรูปบรรจุถึงพลาสติก มีจำหน่ายที่แผนก
อาหารของห้างสรรพสินค้าผู้ซื้อสามารถบริโภค
ได้ทันที และนับวันจะทวีความนิยมมากขึ้นใน
อนาคตประเทศไทยมี โอกาสขยายตลาดได้มาก
เนื่องจากญี่ปุ่นไม่มีการกำหนดโควตานำเข้าแต่
ต้องเสียอากรขาเข้าร้อยละ ๔๕ ของราคา ซี.ไอ.
เอฟ. อีกทั้งสถิติการนำเข้าสับประรดแห้งเข้าของ
ญี่ปุ่นมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเมื่อปี ๒๕๑๔ นำเข้า
ทั้งสิ้น ๕๕๕ ตัน มูลค่า ซี.ไอ.เอฟ. ๑๐.๖
ล้านบาท ร้อยละ ๗๑ เป็นการนำเข้าจากฟิลิปป
ปินส์คือ ๓๐๖.๓ ตันมูลค่า ซี.ไอ.เอฟ. ๗.๔
ล้านบาท ที่เหลือเป็นการนำเข้าจากไต้หวัน
๑๖๒.๔ ตันมูลค่าซี.ไอ.เอฟ. ๒.๗ ล้านบาท
ส่วนในปี ๒๕๒๐ การนำเข้าเพิ่มขึ้นเกือบเท่า
ตัวเป็น ๗๒๑.๑ ตัน มูลค่า ซี. ไอ. เอฟ. ๑๓.๒
ล้านบาท ฟิลิปปินส์ยังคงครองส่วนแบ่งตลาด
อยู่ร้อยละ ๔๔.๖ คือ ๖๓๔.๗ ตันมูลค่าซี.ไอ.เอฟ.
๑๑.๘ ล้านบาท และร้อยละ ๑๑.๑ นำเข้าจากไทย
๗๔.๗ ตัน มูลค่า ซี. ไอ. เอฟ. ๑.๓ ล้านบาท
และในระยะเวลา ๕ เดือนแรกของปี ๒๕๒๑ นำ
เข้า ๓๐๗.๒ ตัน มูลค่า ซี. ไอ. เอฟ. ๕.๕
ล้านบาท โดยนำเข้าจากฟิลิปปินส์เป็นอันดับ
สูงสุด ๒๒๗.๗ ตัน มูลค่า ซี. ไอ. เอฟ. ๔
ล้านบาท (ร้อยละ ๗๔) อันดับ ๒ คือ ไทย
๕๐.๔ ตัน มูลค่า ซี. ไอ. เอฟ. ๖๓๐,๗๐๐ บาท
ส่วนแบ่งในตลาดเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๑๓ เป็น
ที่น่าสังเกตว่าหลังปี ๒๕๑๔ เป็นต้นมา ญี่ปุ่น
ไม่ได้นำเข้าจากไต้หวันเลย

จากเหตุการณ์ดังกล่าวข้างต้น จึงอาจ
กล่าวได้ว่า ชาวไร่สับประรดมีโอกาสที่จะเลือก
ตลาดได้มากกว่าชาวไร่อ้อย ชาวไร่มันสำปะ
หลัง และอื่น ๆ โดยเฉพาะอุตสาหกรรมสับ
ประรดกระป๋อง และอุตสาหกรรมสับประรดแช่
แข็ง ซึ่งในปัจจุบันกิจการทั้ง ๒ ประเภท
ขยายเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ อย่างไรก็ตาม อุตสาห
กรรมทั้ง ๒ ประเภทนี้มักมีปัญหาราคาตลาด
วัตถุดิบ และมีราคาสูง โดยเฉพาะที่จังหวัด
ประจวบคีรีขันธ์ และเพชรบุรี ซึ่งมีโรงงาน
สับประรดกระป๋องขนาดใหญ่ถึง ๕ โรงงาน
(๒ โรงงานยังไม่ได้เปิดดำเนินการ) รวม
กำลังการผลิตปีละ ๔.๔ ล้านหีบ จาก ๑๒.๔
ล้านหีบ มักจะเผชิญกับปัญหาสับประรดไม่
เพียงพอโรงงาน และด้วยเหตุนี้คณะ
กรรมการส่งเสริมการลงทุนได้อาศัยอำนาจตาม
มาตรา ๑๖ วรรค ๓ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริม
การลงทุน พ.ศ. ๒๕๒๐ ให้งดการส่งเสริม

เอฟ อีกทั้งสถิติการนำเข้าสับปะรดแห้งเข้าของ
ญี่ปุ่นมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเมื่อปี ๒๕๑๙ นำเข้า
ทั้งสิ้น ๕๕๕ ตัน มูลค่า ซี.ไอ.เอฟ. ๑๐.๖
ล้านบาท ร้อยละ ๗๑ เป็นการนำเข้าจากฟิลิปป
ปินส์คือ ๓๐๖.๓ ตันมูลค่า ซี.ไอ.เอฟ. ๗.๙
ล้านบาท ที่เหลือเป็นการนำเข้าจากไต้หวัน
๑๖๒.๔ ตันมูลค่าซี.ไอ.เอฟ. ๒.๗ ล้านบาท
ส่วนในปี ๒๕๒๐ การนำเข้าเพิ่มขึ้นเกือบเท่า
ตัวเป็น ๗๒๑.๑ ตัน มูลค่า ซี. ไอ. เอฟ. ๑๓.๒
ล้านบาท ฟิลิปปินส์ยังคงครองส่วนแบ่งตลาด
อยู่ร้อยละ ๔๔.๖ คือ ๖๓๔.๗ ตันมูลค่าซี.ไอ.เอฟ.
๑๑.๘ ล้านบาท และร้อยละ ๑๑.๑ นำเข้าจากไทย
๗๙.๗ ตัน มูลค่า ซี. ไอ. เอฟ. ๑.๓ ล้านบาท
และในระยะ ๔ เดือนแรกของปี ๒๕๒๑ นำ
เข้า ๓๐๗.๒ ตัน มูลค่า ซี. ไอ. เอฟ. ๔.๙
ล้านบาท โดยนำเข้าจากฟิลิปปินส์เป็นอันดับ
สูงสุด ๒๒๗.๗ ตัน มูลค่า ซี. ไอ. เอฟ. ๔
ล้านบาท (ร้อยละ ๗๔) อันดับ ๒ คือ ไทย
๕๐.๔ ตัน มูลค่า ซี. ไอ. เอฟ. ๖๓๐,๗๐๐ บาท
ส่วนแบ่งในตลาดเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๑๓ เป็น
ที่น่าสังเกตว่าหลังปี ๒๕๑๙ เป็นต้นมา ญี่ปุ่น
ไม่ได้นำเข้าจากไต้หวันเลย

จากเหตุการณ์ดังกล่าวข้างต้น จึงอาจ
กล่าวได้ว่า ชาวไร่สับปะรดมีโอกาสที่จะเลือก
ตลาดได้มากกว่าชาวไร่อ้อย ชาวไร่มันสำปะ
หลัง และอื่น ๆ โดยเฉพาะอุตสาหกรรมสับ
ปะรดกระป๋อง และอุตสาหกรรมสับปะรดแช่
แข็ง ซึ่งในปัจจุบันกิจการทั้ง ๒ ประเภท
ขยายเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ อย่างไรก็ตาม อุตสาห
กรรมทั้ง ๒ ประเภทนี้ก็มีปัญหาขาดแคลน
วัตถุดิบ และมีราคาสูง โดยเฉพาะที่จังหวัด
ประจวบคีรีขันธ์ และเพชรบุรี ซึ่งมีโรงงาน
สับปะรดกระป๋องขนาดใหญ่ถึง ๕ โรงงาน
(๒ โรงงานยังไม่ได้เปิดดำเนินการ) รวม
กำลังการผลิตปีละ ๔.๔ ล้านหีบ จาก ๑๒.๙
ล้านหีบ มักจะเผชิญกับปัญหา สับปะรดไม่
เพียงพอโรงงาน และด้วยเหตุนี้คณะ
กรรมการส่งเสริมการลงทุนได้อาศัยอำนาจตาม
มาตรา ๑๖ วรรค ๓ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริม
การลงทุน พ.ศ. ๒๕๒๐ ให้งดการส่งเสริม
กิจการประเภทสับปะรดบรรจุกระป๋องใน
ท้องที่จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และเพชรบุรี
ไว้เป็นการชั่วคราว ตั้งแต่วันที่ ๒๙ กันยายน
๒๕๒๐ เป็นต้นไป จนกว่าปัญหาดังกล่าวจะ
คลี่คลายไปในทางที่ดีขึ้น จึงจะพิจารณาส่งเสริม
เสริมใหม่ ●